

det sydlige Jylland. Efter at Omraaderne saaledes har faaet deres Repræsentation, skal Fordelingen af de Omraaderne tilfaldende Tillægsmandater ske mellem Partierne, og det foretages ganske paa samme Maade som efter 1920-Valgloven, nemlig ved Anvendelse af den Sainte-Laguëske Metode, paa Partiernes Stemmetal i hvert Omraade. Det vilde have givet efter Valget i September 1920, at de Erhvervs-partiet tilfaldende Tillægsmandater fordeles med 1 til Hovedstaden, 1 paa Sjælland og 1 i Jylland; de 22 Mandater til det konservative Folkeparti maa fordeles med 5 i Hovedstaden, 4 paa Sjælland, 1 paa Lolland-Falster, 3 paa Fyn, 3 i det østlige Jylland, 3 i det nordlige Jylland, 2 i det vestlige og 1 i det sydlige Jylland. Det radikale Venstres 14 Tillægsmandater fordeles saaledes: 2 i Hovedstaden, 3 paa Sjælland, 1 paa Lolland-Falster, 2 paa Fyn, 2 i det østlige Jylland, 2 i det nordlige Jylland og 2 i det vestlige Jylland; Socialdemokratiets 17 Tillægsmandater med 2 i Hovedstaden, 2 paa Sjælland, 1 paa Bornholm, 1 paa Fyn, 4 i det østlige Jylland, 3 i det nordlige Jylland, 3 i det vestlige og 1 i det sydlige Jylland; og saa det ene Mandat til det slesvigske Parti, naturligvis i det sydlige Jylland.

Det vil altsaa sige, at med samtlige Tillægsmandater i 1920 vilde Resultatet være blevet: 80 Kredsmandater, 59 Tillægsmandater, altsaa i alt 139 Folketingsmænd plus 1 færøsk Repræsentant, i alt 140. Altsaa — det skal erkendes — ikke nogen meget betydelig Nedgang i Mandattallet; men der tilvejebringes en Fremgangsmaade, som aabner Mulighed for en meget betydelig Nedgang, ja, endogsaa en Nedgang saa stor, at den konservative Folketingsmand, der udtalte Ønsket om at faa Folketingets Medlemsantal reduceret ned under 100, har Mulighed, i alt Fald teoretisk, for en Gang at blive tilfredsstillet.

Men efter at Tillægsmandaterne saaledes er fordelt paa Partierne og Omraaderne, skal de føres ud paa Amterne. Ved denne Fordeling ud paa Amterne har man tidligere anvendt Fremgangsmaaden: de urepræsenterede Stemmer. Det er efter min Mening en mindre heldig Fordeling, som ogsaa har givet Anledning til Tvivl i forskellige Tilfælde med Hensyn til, hvilke Amter der havde Krav paa Mandaterne. Jeg finder, at det er langt rimeligere at lade de forskellige Amter, hvad hvert Parti angaar, optræde som Konkurrenter paa samme Maade som Listerne ved Afgørelsen af et kommunalt Valg, at der paa det

samme Partis Stemmetal indenfor de forskellige Amter anvendes den D'Hondt'ske Metode, hvorved man ikke blot faar Fordelingen til Amterne frem, men ogsaa faar Rækkefølgen fastslaaet, saaledes at der ikke fremtidig vil være nogen Tvivl om, hvilket Amt der skal komme i Betragtning ved Tildelingen af Mandaterne. Den faste Rækkefølge i Fordelingen, man derved naar til, er af megen Værdi og langt at foretrække for den hidtil anvendte Fordeling paa Grundlag af urepræsenterede Stemmer. Indenfor hvert Amt tilfalder saa Mandatet ligesom efter de tidligere Valglove den af et Partis ikke valgte Kandidat, som har det største Stemmetal. Naar Fordelingen af Tillægsmandater er tilvejebragt, skal Ministeren give de valgte Valgbrev og indsende hele Fordelingen med Beregningen o. s. v. til Folketinget; og saa foreslaas det — og det er en ny Bestemmelse, som jeg vil bede ærede Medlemmer lægge Mærke til —, at Tinget ikke skal udsætte Godkendelsen af Tillægsmandater, fordi et eller andet Kredsvalg bliver kasseret. Vi har i det høje Folketing haft et Tilfælde, som viser, hvilke besynderlige Konsekvenser en saadan Udsættelse kan give Anledning til, og jeg maa sige, at navnlig naar Hensyn tages til at Tillægsmandaternes Tal bliver saa stort som det her er fornødent for at sikre den forholdsmæssige Repræsentation, saa er der ingen Grund til at udsætte Mandatgodkendelsen under Hensyn til enkelte Valgklager. I det hele taget vil ærede Medlemmer i de Tabeller, som ledsager Lovforslaget, finde en udførlig Gennemgang af Septembervalget 1920 med fuldstændig Udregning af det Resultat, som Stemmeafgivningen ved dette Valg i Henhold til det foreliggende Lovforslag vilde have givet. Jeg har i min Redegørelse her fremført enkelte Hovedresultater af dette Materiale, og jeg skal ud over det, jeg her har nævnt, henvise ærede Medlemmer til de Oplysninger, som vil kunne faas gennem Studiet af Tabellerne.

Jeg har endnu kun tilbage at omtale Suppleringen ved Mandatledighed. Bestemmelserne herom findes i §§ 48, 51 og 52. For Kredsvalgenes Vedkommende bestemmes det, at der ved Mandatledighed bliver at afholde Suppleringsvalg som almindeligt Flertalsvalg, og at Resultatet af et saadant Suppleringsvalg ikke paavirker den af Folketinget en Gang godkendte Mandatfordeling, altsaa ingen Indflydelse faar paa Tillægsmandaternes Tal. Man har udtalt Frygt for, at der herved skal